

Ha az egyesület alapszabálya nem sorolja fel a kizárási okokat, a fegyelmi vétségeket, hanem csupán azt határozza meg, hogy a tag kizárására az egyesület mely szervének van hatásköre, a tag kizárásának részletes anyagi és eljárási szabályait, azaz a fegyelmi eljárás rendjét más belső szabályzatnak (fegyelmi szabályzatnak) kell tartalmaznia, amelyre az alapszabályban utalni kell.

Alkalmazott jogszabályok: 1989.évi II.tv. (Etv) .6.§ (1) bek.

Győri Ítéltábla :Pf.I.20.033/2006/5.szám

A megyei bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában rögzítette, miszerint azt vizsgálta: a felperes követett-e el olyan magatartást, amely az alperesi egyesület alapszabálya szerint fegyelmi vétségnek minősült.

A felperes által írt levél tartalma a felperesnek az alperesi közgyűlésen tett nyilatkozata alapján azt látta megállapíthatónak, hogy a felperes azzal, hogy egy másik vadásztársaság elnökeként az alperesi egyesület tagjaihoz, köztük az egyesület elnökéhez eljuttatott levélben az elnökség tagjait szándékos szabálytalanságokkal, a tagok többségét gerinctelen hozzáállással minősítette, a tagság túlnyomó többségét személyében és emberi méltóságában megsértette. Ez a magatartás az alperesi egyesület hatályban volt alapszabályának 5.§. 5./pontjában, a tagok kötelezettségeit rögzítő rendelkezésekbe ütközik. Az alperesi egyesület egy olyan társadalmi szervezet, amely az egyesülési szabadság érvényesülése érdekében került létrehozásra, demokratikus és önkormányzati elveken alapul a működése. Érvényesül a tagegyenlőség elve, illetőleg az egyesület valamennyi tagját megillető jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége is. A törvény kizáró rendelkezései hiányában a társadalmi szervezet az alapszabályban szabadon rendelkezhet a tagok jogairól és kötelezettségeiről. A megyei bíróság álláspontja szerint az alperesi határozattal kapcsolatosan csak azt volt jogosult vizsgálni, hogy az alperes által lefolytatott eljárás az illetőleg az alapszabály rendelkezéseit sértette-e.

Az alperes a hatályos alapszabály szerint folytatta le a fegyelmi eljárást, majd ennek eredményeként az egyesület erre jogosított szerve hozta meg a tagkizárást eredményező döntését így a felperes keresete nem volt megalapozott.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, keresetének történő helyt adás iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait, előadta, hogy a határozat az alapszabály 5.§.6./pontja megsértését rója terhére, ezzel szemben a cselekmény elkövetésekor hatályos alapszabály ilyen pontot nem tartalmaz. Az elkövetés után

2005.március 18.napján elfogadott alapszabály 5.§.5/pontja tartalmazza a vadászetika írott és íratlan szabályaival kapcsolatos rendelkezést.

Az alperes fegyelmi szabályzata 2005.március 18.napján került elfogadásra, addig fegyelmi szabályzattal nem rendelkezett, fegyelmi vétségekről, büntetésekről, fegyelmi eljárásról – azon kívül, hogy az alapszabály nevesíti a fegyelmi bizottságot – az alapszabály rendelkezést nem tartalmazott.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet helybenhagyására irányult.

Alperesi álláspont szerint a cselekmény elkövetésekor hatályos alapszabály rendelkezett fegyelmi bizottságról, kizárásról, és hogy milyen ok alapján lehet eljárni, így az elsőfokú bíróság döntése megalapozott és jogszerű.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat helyesen értékelve helyes tényállást állapított meg, azonban az abból levont jogi következtetése téves.

Annak eldöntésekor, hogy a társadalmi szervezet határozata törvénysértő-e, a törvény rendelkezéseinek megtartása mellett a társadalmi szervezet alapszabályára és más szabályzatára is figyelemmel kell lenni.

Helyesen rögzítette a megyei bíróság, hogy a cselekmény elkövetésének idején az egyesület 1996.október 7.napján elfogadott alapszabálya volt a hatályos, ekkor a társaság azonban fegyelmi szabályzattal nem rendelkezett.

Az is helyes megállapítás, hogy az akkor hatályos alapszabály szerint a tagsági viszony jogerős fegyelmi határozattal elrendelt kizárással volt megszüntethető, továbbá, hogy az alapszabály rögzítette a tagok kötelességeit, azt, hogy a tag köteles a vadászat etika írott és íratlan szabályait betartani.

Az ítéltábla azt állapította meg, hogy az 1996.október 7-i keltű – az elkövetéskor hatályos – alapszabály a fenti tételeken túl a 12.§-ban utal arra, hogy a vadásztársaság rendelkezik fegyelmi bizottsággal, rendelkezik annak feladatáról, elnökéről és tagjairól. Nem szól viszont az alapszabály a fegyelmi vétségekről, a lefolytatandó eljárásról és az alkalmazható fegyelmi büntetésekről (kivéve a kizárást, ott is csak csupán annyit jegyez meg az alapszabály, hogy „kizárás csak jogerős fegyelmi határozattal rendelhető el”).

Kétségtelen, miszerint nem sérti az Etv.6.§-ának /1/ bekezdésében szabályozott demokratikus, önkormányzati működés elvét az, ha az egyesület alapszabálya – mint a jelen esetben – nem sorolja fel a kizárási okokat, a fegyelmi vétségeket, hanem csupán azt határozza meg, hogy a tag kizárására az egyesület mely szervének

van hatásköre. Ebben az esetben azonban a tag kizárásának részletes anyagi és eljárási szabályait, azaz a fegyelmi eljárás rendjét más belső szabályzatnak (fegyelmi szabályzatnak) kell tartalmaznia, amelyre az alapszabályban utalni kell. A fegyelmi szabályzatban pontosan rögzíteni kell az eljárás rendjét, a fegyelmi vétségeket, illetőleg az értük járó fegyelmi büntetéseket.

A jelen esetben tehát az anyagi és eljárási rend szabályozatlansága okán a társaság határozata jogszabálysértő, melyből következően az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében megváltoztatta és a határozatot megsemmisítette.